

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.

Grégoire Brun - Jazz v Itálii a vývoj Italského stylu v Americe.

Student Brun jsi dal ve své bakalářské práci dal za úkol přiblížit vliv italské hudby v sociálně historických souvislostech na vývoj jazzové hudby v Americe.

Po vícenásobném přečtení práce si ale kladu otázku, jestli se mu to skutečně povedlo.

Samotné téma je sice zajímavé. Sám student strávil jistý čas svého života (i profesního) v Itálii. To naznačuje, že do problematiky tématu vidí více do hloubky a nepochybně taky může čerpat z osobních zkušeností. Když se ale zaměřím na naplnění zadání, výsledek na mě působí trochu rozpačitě. Samotný rozsah práce, která má být prací bakalářskou je na druhou stranu dostačující.

Podstatnou část práce obsahově tvoří hlavně v přiblížení životních osudů dvou stylově i přístupově (myšleno hráčsky) odlišných hudebníků a to trumpetisty Nicka LaRocci a klarinetistu Tonyho Scotta.

Pak se dotkne taky jiných jazzmanů s italskými kořeny a okrajově i samotné italské jazzové scény. Po formální a stylistické stránce jsem narazil na jisté nedostatky, které ale připisuji faktu, že Greg je původem z Francie a není tedy roditelým mluvčím. Na druhou stranu si ale taky já sám (jako Slovák) myslím, že právě proto bylo potřeba se na gramatiku a stylistiku při kontrole práce zaměřit o to více. Samotnou čtivost bakalářské práce to sice nenarušuje úplně, ale některé pasáže mohou působit přinejmenším nepřírozeným dojmem.

Za hlavní nedostatek práce jednoznačně považuji fakt, že se student nedotýká problematiky více do hloubky. Příležitostí na porovnání, analýzy a jednoduše více osobního vkladu se při takovémto tématu nabízelo dostatek. Jednoduše mi připadá, že se student Brun jen jaksi sklouznul po povrchu tématu.

Zarazila mně taky úplná absence notových příkladů a ukázek. Jak jinak lépe porovnat melodiku, kterou student samozřejmě zmiňuje jako na konkrétních příkladech z nahrávek.

Dalším dalo by se říct problémem je použití celých odstavců v angličtině, které nejsou přeloženy. Ale hlavně jaksi vytrženy z kontextu. Jsou to výňatky z rozhovorů, výroků jiných jazzmanů, které by bylo na místě dát do souvislostí s názory a tvrzeními které v práci student zmiňuje.

Já osobně studenta Bruna znám dovolím si tvrdit docela dobře (tři roky byl mým studentem) a jaksi si nedokážu tyto nedostatky vysvětlit.

Otázka k rozpravě:

Na straně 21 student porovnává (okrajově) styl hry kontrabasistů McBridea a Patitucciho. Proč právě na tomto příkladu nešel více do hloubky? Proč zase absence notových příkladů, nebo jednoduše větší ponoření se do přiblížení stylu hry jednotlivých hráčů? Právě pro studenta jako kontrabasistu by to dle mého mínění bylo na místě.

Klavíristu Enrica Pieranunziho jste přiblížil taky jen okrajově. Proč? Je to jeden z nejznámějších italských jazzmanů. Spolupracoval a spolupracuje s těmi nejlepšími instrumentalisty. Je to taky velice zajímavý skladatel. Nešlo přiblížit rozdíl mezi italskou a jinou melodikou právě na podrobnějším přiblížení samotné hry Enrica Pieranunziho?

Za svojí učitelskou praxi jsem už měl možnost pročíst vícero závěrečných i bakalářských prací.

Této konkrétní práci od studenta Bruna navrhuji hodnocení C.

V Praze dne 4.9. 2021
MgA Rastislav Uhrík